

По полето крачи, хвърка,
Дор' до ситостъ се нагълта,
Па запъе на единъ кракъ
Свойта пѣсень: трака-тракъ!

Завистъ, злоба той не знае,
Безгриженъ е всѣки часъ.
За богатство не мечтае,
Ни за слава като насъ.

Затуй весель лѣга, става,
Съ пѣсни свѣта оглушава.
Вдигне кракъ, запѣй пакъ:
Трака-трака, трака-тракъ!

